

İntihar edenin durumu nedir?

Üzgün Baba rumuzlu okuyucumuz: “Bundan dört yıl önce hafız olan oğlum kendini astı. Hâlâ çok üzgünüm; aklımdan çıkmıyor. Oğlumun durumu nedir? Oğluma dua edebilir miyim?”

ALLAH’IN RAHMETİNDEN ÜMİDİMİZİ KESMEYELİM

Öncelikle üzüntünüzü paylaşıyoruz. Taziyetlerimizi sunuyor ve güzel evlâdınıza Allah’tan rahmet diliyoruz.

İntihar büyük günahlardandır. Fakat dört yıl önce gerçekleşmiş bir olay için artık “mukadder imiş” diyeceğiz ve intihar eden o evlâdımızı Allah’ın rahmetinde bileceğiz.

Bileceğiz; çünkü Allah’ın rahmetinden başka ümit kapımız yok!

Biz, Allah’ın rahmetine gittiğini umduğumuz evlâdımızla ilgili bize düşen görevlerimizi yapmaya devam etmeliyiz.

Onun için rahmet duası okuyacağız, mağfiret talep edeceğiz, bağışlanmasını dileyeceğiz, günahlarının affını isteyeceğiz.

Bizden istemek, Rabbimizden cevap vermektir.

Şunu unutmayacağız: İstemezsek cevap almaya hakkımız olur mu?

Allah’ın rahmetinden ümidimizi kesmeyeceğiz. Nitekim bunu Kur’ân emrediyor:

“Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin.”¹

İNTİHAR EDENE DUA EDİLİR

İbni Semûre (ra) anlatıyor:

Adamın biri ok temreniyle kendini öldürdü. Peygamber Efendimiz (asm) onun cenaze namazını kılmadı, fakat sahabelerin kılmalarını da yasaklamadı. “Arkadaşınızın cenaze namazını kılınız” buyurdu.²

Peygamber Efendimiz (asm) ümmetini intihar cinayetinden alıkoymak için cenaze namazı kılmamıştır. Sahabelerin kılmalarına izin vermesi ise, intihar edenin cenaze namazının kılınacağını göstermek içindir.

Nitekim ehl-i sünnet âlimlerine göre kendini öldüren bir kimse, bu çirkin hareketiyle dinden çıkmış olmaz. Katl günahı kendisine aittir. Namazı kılınır, kendisi için dua edilir.

RESÛLULLAH (ASM) İNTİHAR EDENE DUA ETMİŞTİR

Hz. Câbir (ra) anlatmıştır:

Cahiliyet devrinde Tufeyl ibni Amr ed-Devsî'nin muhkem bir kalesi vardı.

Tufeyl, Peygamber Efendimiz'e (asm) geldi ve kendisini korumayı taahhüt ederek,

“Yâ Resûlallah! Sana kötülük yapacaklardan, seni koruyacak olanların yanına, güvenilir bir kaleye gelir misiniz?” dedi.

Fakat Allah Medîne'ye hicreti emrettiğinden, Peygamber Efendimiz (asm) Devsî'nin bu teklifini kabul etmedi.

Nihayet Peygamber Efendimiz (asm) Medîne'ye hicret ettiği zaman, Tufeyl de bir arkadaşıyla birlikte Medîne'ye hicret etti. Fakat Medîne'de bu ikisi hastalandılar ve sıkıntı çektiler. Bilhassa Tufeyl'in arkadaşı, hastalıktan çok elem ve acı duymaya başladı.

Nihayet bir gün keskin bir bıçakla kendi parmak eklemlerini kesti. Parmaklarından kan kaybı nedeniyle de öldü.

Sonra Tufeyl (ra) onu rüyasında güzel bir surette, fakat eli sarılı olduğu halde görmüş. Ona:

“Rabbin sana ne yaptı?” diye sormuş. O da:

“Peygamberinin yanına hicret ettiğim için Rabbim beni bağışladı, bana mağfiret etti” diye cevap vermiş. Bu sefer Tufeyl (ra):

“Neden seni iki elin sarılmış görüyorum?” diye sormuş. Adam da:

“Bana, ‘Kendi vücudundan bozduğun şeyi düzeltmeyiz!’ denildi” diye cevap vermiş.

Hazret-i Tufeyl (ra) bu rüyayı Resûlullaha (asm) anlattı.

Allah Resûlü (asm) ise bunun üzerine intihar eden o kişinin elleri için dua etti:

“Allah’ım! İki eli için de mağfiret eyle.”³

NE DUAYI, NE DE ÜMİDİMİZİ KESMEYE İZİN YOK

Diğer ölenlerin durumunu bilmediğimiz gibi, intihar edenin de durumunu bilemeyiz. Bu bize kapalıdır. Aslında kapalı olması iyidir: Bu, duaya devam demektir.

Bilseydik ki, O Cennette; duayı keserdik! Bilseydik ki, O Cehennemde; ümidimizi keserdik!

Ne duayı, ne de ümidimizi kesmeye izin yok, buna cevaz yok. Duaya da, ümitli olmaya da devam edeceğiz inşaallah.

Unutmayalım ki, dua bütün rahmet kapılarını açar.

Dipnotlar:

- 1- Zümer Suresi: 53;
- 2- Nesâî, Cenâze, 68;
- 3- Müslim, Cenâze, 37